

การวัดแบบอิงกลุ่ม

ความหมาย

การวัดแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Measurement) คือ การกำหนดค่าคุณลักษณะที่วัดให้มีความหมายด้วยการนำค่าที่วัดไปเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการวัดคุณลักษณะเดียวกันของกลุ่ม

หลักการวัดแบบอิงกลุ่ม

จากความหมายของการวัดแบบอิงกลุ่มดังกล่าวมาแล้วนั้น ทำให้กำหนดหลักการวัดแบบอิงกลุ่มได้ดังนี้

1. ข้อสอบแต่ละข้อต้องมีอำนาจจำแนกสูง เพื่อสามารถแจกแจงความแตกต่างระหว่างบุคคลได้
2. แบบทดสอบต้องมีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับแบบทดสอบอื่นๆ ที่ใช้เป็นเกณฑ์
3. ผลการสอบต้องสามารถจัดอันดับผู้สอบในกลุ่มได้
4. คะแนนผลการสอบสามารถแปลความหมายด้วยการเปรียบเทียบผลการสอบกับบุคคลอื่นในกลุ่ม

การแปลความหมายของคะแนน

ค่าที่กำหนดให้ที่ได้จากการวัดคุณลักษณะนั้น เรียกว่าคะแนน ซึ่งคะแนนนี้ได้มาจากเครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบรวมกับวิธีการวัด แต่การแปลผลของคะแนนให้มีความหมายจะแปลได้

อย่างไรนั้น นักวัดผลการศึกษาและนักจิตวิทยา เสนอความคิดว่า การสอบวัดใด ๆ จะมีความหมายต่อเมื่อผลการสอบนั้น สามารถบอกถึง สถานภาพของผู้สอบว่า มีระดับความสามารถ หรือสมรรถภาพเด่นด้อยกว่าบุคคลอื่นๆ ภายในกลุ่มนั้นเพียงใด นั่นคือคะแนนผลการสอบของบุคคลหนึ่งจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำคะแนนของผู้สอบคนนั้นมาเปรียบเทียบกับคะแนนของผู้สอบคนอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน โดยทั่วไปใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นคะแนนสำหรับเปรียบเทียบถ้าผู้ใดมีคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยมากๆ แปลว่ามีความสามารถสูงกว่ากลุ่มมาก ถ้าผู้ใดมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ก็แปลว่ามีความสามารถต่ำกว่ากลุ่ม ซึ่งจะต้องสร้างมาตราไว้สำหรับเทียบคะแนน เรียกว่า **เกณฑ์ปกติ** ที่มีการแบ่งคะแนนเป็นช่วงๆ เท่าๆ กัน ตามวิธีการคิดคะแนนมาตรฐาน เช่น คะแนนทีปกติ (Normalized T Score) เป็นต้น มาตราคะแนนที่นี้คะแนนที่ 50 จะมีค่าเท่ากับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งถือว่าเป็นจุดกลางสำหรับการเปรียบเทียบ ดังตัวอย่าง เช่น แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ด้านภาษาประเภทให้หาคำตรงข้ามฉบับ ก ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีมาตราวัดที่เรียกว่าคะแนนทีปกติเป็นเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานคะแนนที่ปกติปลายปีของแบบทดสอบความถนัดด้านภาษา
ประเภทให้มาคำตรงข้าม/ฉบับ ก

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
40	96	19	53
39	94	18	51
38	92	17	49
37	90	16	47
36	88	15	45
35	86	14	43
34	84	13	41
33	82	12	39
32	80	11	37
31	78	10	35
30	76	9	33
29	74	8	31
28	72	7	29
27	70	6	27
26	68	5	25
25	66	4	23
24	62	3	21
23	60	2	18
21	58	1	16
20	55	0	14

ตามบัญชีถ้านักเรียนผู้หนึ่งทำข้อสอบถูก 23 ข้อ จะได้คะแนนดิบ 23 คะแนน ซึ่งตรงกับคะแนนที่ปกติ 60 มีความหมายว่า นักเรียนผู้นั้นมีความถนัดด้านภาษาฉบับ ก สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ซึ่งตีความได้ว่าเขามีความถนัดด้านภาษาสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มมาก

ประโยชน์ของการวัดแบบอิงกลุ่ม

ทฤษฎีการทดสอบแบบคลาสสิก (Classical Test Theory) เช่น ความเชื่อมั่น ความคลาดเคลื่อนของการวัด อำนาจจำแนกของข้อสอบ ความยากของข้อสอบ ฯลฯ ล้วนอยู่บนรากฐานของความคิดการวัดแบบอิงกลุ่มทั้งสิ้น เช่น นิยามของความยากของข้อสอบที่ว่า ความยากของข้อสอบ คือ สัดส่วนของจำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกต้องต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ในวงการวัดผลของประเทศไทย ได้นำหลักการวัดแบบอิงกลุ่มมาใช้เป็นหลักในการสร้างข้อสอบ เช่น การสร้างข้อสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ครู อาจารย์

ตามสถานศึกษาต่าง ๆ สร้างข้อสอบ โดยยึดถือหลักการวัดแบบอิงกลุ่มเป็นสำคัญ

สำหรับการประเมินผลผู้เรียนเป็นเกรดระดับต่าง ๆ นั้น ก็ยึดถือหลักการวัดแบบอิงกลุ่ม

การวัดผลและประเมินผลการศึกษาตามหลักการวัดแบบอิงกลุ่มนี้ สามารถขจัดปัญหาเรื่องข้อสอบยากง่ายได้โดยปริยายกล่าวคือ ไม่ต้องคำนึงว่าข้อสอบจะยากหรือง่ายเพราะถือคะแนนเฉลี่ยที่คนทั่วไปทำได้เป็นจุดหลักแห่งการเปรียบเทียบ นับว่าเป็นกระบวนการที่ยุติธรรมและสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เข้าสอบ และยังขจัดอิทธิพลของผู้สอบได้อย่างดี

ถึงแม้ว่าการวัดแบบอิงกลุ่มมีประโยชน์ตามที่กล่าวมาแล้วแต่ก็มีข้อจำกัดที่อาจทำให้ผู้เข้าสอบบางคนซึ่งมักถูกจัดอันดับท้ายๆ เกิดความท้อถอยเพราะเป็นการแข่งขันกับผู้คนที่เหนือกว่าและผลการประเมินก็ปรากฏว่าได้เกรดต่ำเสมอ ดังนั้นจึงมีผู้เสนอให้ใช้เกณฑ์เป็นจุดสำหรับการเปรียบเทียบเพื่อผู้เข้าสอบจะได้พัฒนาตนเองให้ถึงเกณฑ์นั้นๆ โดยมีต้องกังวลกับการแข่งขันกับผู้อื่น

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์

บรรณานุกรม

ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

ชวาล แพร์ตกุล และทองหล่อ วิภาวีน. คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบมาตรฐานความถนัดทางการเรียน คำตรงข้ามฉบับ ก ศัพท์ไม่เข้าพวกฉบับ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. ทฤษฎีการวัดและประเมินผลการศึกษา ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : สยามศึกษา จำกัด, 2529.

Gronlund, Normal E. **Preparing Criterion Referenced Tests for Classroom Instruction.** New York : The Macmillan Company, 1973.

Wardrop, James L. **Standardized Testing in the Schools : Uses and Roles.** California : Wadsworth Publishing Company, Inc., 1976.